

VINCENTIUS

Allemaal tweedehands en spotgoedkoop

Noodhulp voor de allerarmsten die het op eigen kracht niet redden. Dat is al 160 jaar de doelstelling van de Vincentiusvereniging Roermond.

DOOR GERTIE DRIESSEN
ROERMOND

Serviesgoed voor tien cent tot een euro. Washandjes voor tien cent. Schoenen voor één euro vijftig. Pantoffels voor een euro. Goedkoper dan in de winkel van de Vincentiusvereniging Roermond vind je het nergens. En het assortiment is groot. Je kunt het zo gek niet verzinnen of het staat of hangt wel ergens. Kleding in alle soorten en maten. Glazen, kopjes, potten en pannen. Computerspullen, schilderijen, beeldjes, tassen, koffers, sieraden, handdoeken. Allemaal tweedehands, maar in goede staat. De winkel is de belangrijkste inkomstenbron voor de Vincentiusvereniging, die dit jaar haar 160-jarig jubileum viert. Samen met de jaarlijkse boekenbeurs moet de winkel de gelden genereren waarmee de vereniging de nood in Roermond bij de allerarmsten lenigt en daarnaast een aantal internationale projecten steunt.

Gelukkig is het aanbod groot, meldt bestuursvoorzitter Kees Spapens. „We hebben een grote gunfactor in Roermond. Er komt genoeg binnen om de winkelvoorraad op peil te houden.” Dat is ook wel nodig, want elke dinsdag – als er na de wekelijkse ophaaldag weer nieuwe spullen liggen – verdringen de klanten zich voor de deur. „Vooral de run op schoenen is groot. Herenschoenen krijgen we maar mondjesmaat binnen. Blijkbaar dragen mannen die helemaal af.”

Is de winkel er ook voor mensen met een brede(re) beurs, de opbrengst gaat louter naar de Roermondenaar in nood. De hulp van Vincentius kan allerlei vormen aannemen. Van gratis kleding of huisraad uit de winkel, vergoeding van kosten voor een identiteitskaart zodat iemand een uitkering aan kan vragen tot zorgen voor voedsel en onderdak. Spapens: „wij vullen de gaten in noodgevallen. Indien mogelijk verwijzen we door naar de aangewezen instanties. Veel mensen hebben geen idee welke ondersteuning ze allemaal kunnen krijgen.”

Gingen de vrijwilligers van de Vincentiusvereniging in vroeger jaren op huisbezoek om te achterhalen wie verlegen zat om noodhulp, tegenwoordig is het vooral een kwestie van goede relaties met maatschappelijke instellingen en de ogen en oren goed de kost geven. Dat geldt met name in de koffiehoek in de winkel, waar de doelgroep regelmatig te vinden is. Spapens: „onze vrijwilligers kijken allemaal met een hulpverleningsblik. Die pikken degenen die het moeilijk hebben er zo uit.”

Is het aantal Vincentiusverenigingen in ons land na de invoering van de bijstand drastisch uitgedund, die van Roermond is nog steeds springlevend. Behoort met zestig vrijwilligers tot de meest actieve afdelingen in Nederland. Wie eenmaal ‘bij de club is’, blijft dat volgens de voorzitter ook. „Mensen zijn hier lid voor het leven.”

De Vincentiusvereniging is in 1833 opgericht in Parijs door Frédéric Ozanam met als doel ‘zelfheiliging door het beoefenen van christelijke naastenliefde’. Ze is vernoemd naar de heilige Vincentius à Paulo, patroonheilige van liefdewerken. In Nederland is de eerste afdeling opgericht in 1846 in Den Haag. Alleen katholieke mannen van onbesproken gedrag mochten destijds lid worden. De hulpverlening moest armen beter in staat stellen te leven volgens de regels van het katholieke geloof. ‘Roermond’ raakte vanaf de jaren 70 dat katholieke stempel kwijt. Doelstelling is sindsdien ‘opsporen en lenigen van geestelijke en maatschappelijke noden en het bevorderen van het algemeen maatschappelijk welzijn door solidariteit’.